

år siden var det sådan, at man blev mobbet, hvis man var skilsmissebarn, eller hvis man var barn af en enlig mor f.eks.

For mere end 15 år siden vedtog vi her i Folketinget en lov om registreret partnerskab. Det var en banebrydende lovgivning, som blev vedtaget af venstrefløjen i Folketinget plus enkelte modige Venstrepolitikere og konservative politikere, som stemte imod partilinjen. Dengang – for 15 år siden – var det fuldstændig illusorisk og fuldstændig ude af perspektiv at diskutere sådan noget som adoption. Det blev tydeligt sagt til de homoseksuelle repræsentanter fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske f.eks., at begrebet adoption måtte de simpelt hen helt glemme, for det ville aldrig nogen sinde blive aktuelt.

Alligevel er det siden hen blevet vedtaget her i Folketinget, at stedbarnsadoption skal være muligt. Det vil altså sige, at hvis den ene part i et registreret partnerskab har et biologisk barn, så skal det være muligt for den anden part at adoptere dette stedbarn.

Det er også blevet muligt for homoseksuelle at blive plejeforældre. Det står udtrykkeligt i socialministerens vejledning.

Jeg nævner blot dette, fordi det illustrerer det gamle ord, der står i vores sangskat, om, at tider skifter og sæder mildnes. Der sker ting og sager undervejs, og de ting, vi stemte imod for mange år siden, kan vi måske i dag acceptere.

V og K har stemt imod både registreret partnerskab og imod stedbarnsadoption, men de har ikke foreslået tingene ført tilbage til før 1989, nu da de helt åbenbart har mandaterne til det, hvis de ville. Det vil jeg gerne sige tak for. Man accepterer altså, at tider skifter og sæder mildnes.

Det forslag her er en delvis genfremsættelse af et tidligere forslag, som blev behandlet sidste forår. Det Radikale Venstre var dengang medforlagsstiller, og det kunne vi sådan set også godt have været nu. Vi støtter det gladelig. Vi støtter det, fordi vi synes, det er en rigtig udvikling, vi er i gang med.

Vi synes, det er vigtigt, at der udtrykkeligt står, at der ikke er nogen ret til at adoptere. Det står nemlig ikke i forslaget. Der står, at der er en adgang til at blive vurderet efter de retningslinjer, der gælder for ægtepar og enlige. Det er et udtrykkeligt krav, at adoptionen skal være til gavn for den adopterede, og at der ikke er en aldersforskel på mere end 40 år mellem ansøgeren af barnet, og at ansøgerne har boet sammen i mindst 2½ år og er registreret, samt at parrets

bolig og økonomi er egnet til at skabe gode rammer for barnet. Altså kort sagt en vurdering på lige fod med andre par, som ønsker at adoptere.

Vi synes, det er en rigtig måde at angribe problemet på, og vi støtter derfor forslaget, ligesom vi har gjort det tidligere.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18.35

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det her forslag er en videreudvikling af et forslag, som SF var medforlagsstiller til, og derfor kan vi naturligvis også støtte det.

Det er blevet sagt tidligere, i hvert fald én gang, at et barn har brug for en mor og en far, og jeg kan garantere herfra, at alle børn har en mor og en far. Men børn af i dag vokser op i mange forskellige slags familier, og der er intet belæg for, at det at vokse op med homoseksuelle forældre skulle have nogen som helst negativ indflydelse på barnets tarv.

Jeg synes, at homoseksuelle i og for sig er blevet diskrimineret længe nok, og det synes jeg er fint at vi kunne rette op på ved at vedtage det her beslutningsforslag. SF støtter det i hvert fald.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver herefter ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil godt starte med at sige tak for debatten og selvfølgelig først og fremmest tak til de ordførere, som har støttet vores forslag.

Egentlig har jeg det sådan med det her forslag, at det er en form for logik for burhøns. Det handler jo i bund og grund om ligestilling i det her samfund. Men alligevel kan man selvfølgelig ikke bare lukke øjne og ører for de stemmer fra fortiden fra folk, som ikke bare springer ud af skabet og lægger fordommene fra sig. Og jeg kan også – måske endnu mere ærligt – ved at mobilisere al min positive velvilje forstå, at det for nogle partier kan være svært at ændre fortidens holdninger, som jo desværre har præget debatten om homoseksuelles rettigheder og ligestilling mellem mennesker med forskellig seksualorientering.